

ஸத் ஸம்ப்ரதாயம்
 गजमुखमुपरिष्ठान्मानवाङ्गं त्वधस्तात्
 नरपर परमैक्यज्ञापनाया भ्युपेत्य ।
 परिलसति परस्तात् मोहजालान्महो यत्
 तदिह मम पुरस्तादस्तु वस्तु प्रशस्तम् ॥

க³ஜ²மு²பரிஷ்ட³டான்³மான³வாங்க³ம்' த்வ⁴ஸ்தாத்

நரபர
 பரமைக்யஜ்ஞாபனாயா
 ப்யுபேத்ய |
 பரிலஸதி பரஸ்தாத்
 மோஹஜாலான்மஹோ யத்
 ததி³ஹ மம புரஸ்தாத்³ஸ்து
 வஸ்து ப்ரஸஸ்தம் ||
 மேலே யானை முகம்,
 கீழே மனித உடல் என்ற
 நிலையை ஜீவனும்
 பரம்பொருளும் ஒன்றேதான்
 என்பதை உணர்த்த ஏற்று,
 மோகவலைக்கு அப்பால்
 விளங்குகிற பேரொளி,
 அந்த புகழ்பெற்ற

மெய்ப்பொருள் என் முன் இருக்கட்டும் . (அத்வைதரஸ மஞ்சரி)

அருள் மொழிகள்

சிரவணம், மனனம் மற்றும் நிதித்யாஸனம் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு நான்கு தகுதிகள் தேவைப்படுகின்றன. அவை விவேகம் (பகுத்தறிதல்), வைராக்யம் (பற்றின்மை), ஸமாதி-ஷட்க-ஸம்பத்தி (மனவடக்கம் முதலிய ஆறு அருங்குணங்கள்) முமுகூத்வம் (ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற தீவிர ஆசை) என்பன.

—ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ அபிநவ வித்யா தீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள்

நீதிசதகம்

(மஹாகவி பர்த்ருஹரி)

लभेत सिकतासु तैलं अपि यत्नतः पीडयन्
 पिबेत् च मृगतृष्णिकासु सलिलं पिपासा अर्दितः ।
 कदाचिदपि पर्यटन् शशविषाणं आसादयेत्
 न तु प्रतिनिविष्ट मूर्खजन चित्तं आराधयेत् ॥

ஸபே⁴த ஸிகதாஸு தைலம்' அபி யத்னத: பீ³யன்
 பிபே³த் ச ம்ரு³த்ரு³ஷ்ணிகாஸு ஸலிலம்' பிபாஸா அர்தி³த: |
 கதா³சித³பி பர்யடன் ஸஸவிஷாணம்' ஆஸாத³யேத்
 ந து ப்ரதிநிவிஷ்ட மூர்க்²ஜன சித்தம்' ஆராத⁴யேத் ||

கடும் முயற்சியால் மணலிலிருந்து கூட எண்ணை எடுத்துவிடலாம். தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன் கானல் நீரைக் கூடப் பருகி தாகசாந்தி பெறலாம். அலைந்து திரிந்து எப்பொழுதாவது ஒரு சமயம் முயல் கொம்பு கூட சேகரிக்கக் கூடும். ஆனால், சீய செயல்களில் ஊறியவனை நல்வழிப்படுத்த முயல்வது அனர்த்தம் விளைவிக்கும்.

(மூர்க்க பத்தி: (மூர்க்கர்கள் இயல்பு)

விதூர நீதி

श्रुतं प्रक्षानुगं यस्थ प्रक्षा चैव श्रुतानुगा ।
 असंभिनार्यमर्यादः पण्डिताखं लबेत सः ।
 ஸ்ருதம்' ப்ரக்ஷ்னானுகம்' யஸ்த' ப்ரக்ஷ்னா
 சைவ ஸ்ருதானுகா' ।
 அஸம்பி'ன்னார்யமர்யாத': பண்டி'தாக்'யம்'
 லபே'த ஸ: ॥
 அறிவை வளர்ச்செய்கின்ற சாஸ்திர
 பயிற்சி, சாஸ்திரத்தை விட்டு
 விலகாமலிருக்கும் அறிவு,

பெரியோர்களுடைய ஆசாரம் முதலியவற்றை விட்டுவிடாமல் பாதுகாப்பவன், இவனே அறிவாளியெனப்படுவான்.

अश्रुतस्क्व समुन्नद्धः दरिद्रश्च महामनाः ।

अर्थीश्चाल्कर्मणा प्रेषुः मूढ इत्युच्यते बुधैः ॥

அஸ்ருதஸ்க்ச ஸமுன்னத்'த': த்'ரித்'ரஸ்ச மஹாமனா: ।

அர்தா'ம்'ஸ்சால்கர்மணா ப்ரேப்'ஸு: மூட' இத்யுச்ச்யதே பு'தை': ॥

மூடன் என்பவன் படிக்காமலேயே கர்வத்தை அடைகிறான், தரித்ரனாக இருந்து ஊதாரியாக இருப்பான், வேலை செய்யாமல் சோம்பேரியாக இருந்து கொண்டு பொருளை சம்பாதிக்க ஆசைப்படுவான்.

स्वमर्थ यः परित्यज्य परार्थमनुतिष्ठति ।

मिथ्याचरति मित्रार्थे यश्च मूढः स उच्यते ॥

ஸ்வமர்த' ய: பரித்யஜ்ய பரார்த'மனுதிஷ்ட'தி ।

மித்'யாசரதி மித்ரார்தே' யஸ்ச மூட': ஸ உச்ச்யதே ॥

மூடன் என்பவன் தன் தர்மத்தை விட்டுவிட்டு பிறருக்கு தர்ம காரியங்களை நடத்தி வைப்பான், ஸ்நேஹிதன் விஷயத்தில் பொய் பேசி கபடமாக நடப்பான்.

अकामान्कामयति यः कामयानान्परित्यजेत् ।

बलवन्तं च यो द्वेष्टि तमाहुर्मूढचेतसम् ॥

அகாமான்காமயதி ய: காமயானான்பரித்யஜேத் ।

ப'லவந்தம்' ச யோ த்'வேஷ்டி' தமாஹு'ர்மூட'சேதஸம் ॥

மூடனெனப்படுபவன் தன்னிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களிடம் ஸ்நேஹம் செய்ய விரும்புவான், அன்புள்ளவர்களை விட்டு விடுவான், பலசாலியை துவேஷிப்பான்.

अमित्रं कुरुते मित्रं मित्रं द्वेष्टि हिनस्ति च ।
कर्म चारभते दुष्टं तमाहुर्मूढचेसम् ॥

அமித்ரம்' குருதே மித்ரம்' மித்ரம்' த்³வேஷ்டி ஹினஸ்தி ச |
கர்ம சாரப⁴தே து³ஷ்டம்' தமாஹூர்மூட⁴சேஸம் ॥

மூட புத்தியுள்ளவன் என்பவன் சத்ருவை ஸ்நேஹிதனாகச் செய்து
கொண்டு ஸ்நேஹிதனை துவேஷித்து துன்புறுத்துவான், கெட்ட
காரியங்களையும் செய்யத் தொடங்குவான்.

संसारयति कृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते ।
चिरं करोति क्षिप्रार्थं स मूढो भरतर्षभ ॥

ஸம்'ஸாரயதி க்ரு'த்யானி ஸர்வத்ர விசிகித்ஸதே |
சிரம்' கரோதி க்ஷிப்ரார்தே² ஸ மூடோ⁴ ப⁴ரதர்ஷப⁴॥

மூடன் என்று கூறப்படுபவன் காரியங்களை வளத்திச் செய்வான், எல்லா
காரியங்களிலும் ஸந்தேஹப்படுவான், உடன் செய்யவேண்டியதை
தாமதித்து ஆரம்பிப்பான்.

श्राद्धं पितृभ्यो न ददाति दैवतानि न चार्चति ।
सुहृन्मित्रं न लभते तमाहुर्मूढचेतसम् ॥

ஸ்ராத்³த⁴ம்' பித்ரு'ப்⁴யோ ந த³தா³தி தை³வதானி ந சார்சதி |
ஸுஹ்ரு'ன்மித்ரம்' ந லப⁴தே தமாஹூர்மூட⁴சேதஸம் ॥

மஹான்கள் மூட புத்தியுள்ளவன் என்று பித்ருக்களுக்கு சிராத்தத்தைச்
செய்யாதவனை, குலதெய்வம் முதலிய தேவர்களை ஆராதிக்காதவனை,
நல்ல மனமுடைய மனிதனை ஸ்நேஹிதனாக செய்து கொள்ளாதவனை
கூறுகிறார்கள்.

अनाहूतः प्रविशति अपृष्टो बहुभाषते ।
अविश्वस्ते विश्वसिति मूढचेता नराधमः ॥

அனாஹூத: ப்ரவிஸதி அப்ரு'ஷ்டோ ப்³ஹுபா⁴ஷதே .|
அவிஸ்வஸ்தே விஸ்வஸிதி மூட⁴சேதா நராத⁴ம: ॥

மூட புத்தியுள்ள கீழ்ப்பட்ட மனிதன் என்பவன் அழைக்காமல் பிறர் வீட்டிற்கு
அடிக்கடிச் செல்லுவான், தன்னைக் கேளாமல் இருப்பவனிடம் தானாகவே
பல விஷயங்களை கூறுவான்.

परं क्षिपति दोषेण वर्तमानः स्वयं तथा ।
यश्च कुध्यत्यनीशानः स च मूढतमो नरः ॥

பரம்' க்ஷிபதி தோ³ஷேண வர்தமான: ஸ்வயம்' ததா² |
யஸ்ச க்ருத்⁴யத்யனீஸான: ஸ ச மூட⁴தமோ நர: ॥

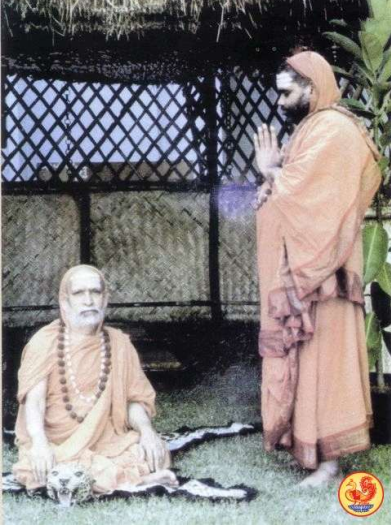
பெரியோர்கள் மிகுந்த முட்டாள்கள் என்பவன் தான் தப்பு செய்கிறவனாய்
இருந்து கொண்டு தப்புச் செய்யும் பிற மனிதனை தப்பு செய்கிறாய் என
குறை கூறுவான், தான் சக்தியற்றவனாய் இருந்து கோபமடைவான்.
(தொடரும்.....)

ஆசார்யாளின் உபதேசங்கள்

(தக்ஷிணாம்னாய சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாசஸ்வாமிகள் அருளியது)

ஸ்ரீ சாரதா பீடமும் ஆசார்ய பரம்பரையும்

ஸ்ரீ சங்கராபகத்பாதருடைய அருளினாலும் லோகமாதா ஸ்ரீ சாரதாபரமேஸ்வரியினுடைய அருளினாலும் ஸ்ரீ பகவத்பாதாளால் சிருங்கேரியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தக்ஷிணாம்னாய ஸ்ரீ சாரதாபீடம் அவிச்சின்னமான குரு பரம்பரையுடன் கூடியதாக விளங்குகிறது. நாம் நம் நினைவில் என்றும் போற்றும் நமது பெருமதிப்புக்குரிய ஸ்ரீ ஸ்ரீ அபிநவவித்யாதீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் இந்த ஆசார்ய பரம்பரையில் மகுடமணியாக சிறந்து விளங்கி வந்தார்கள். இந்தியாவில் பல்வேறு பாகங்களிலும் பரவியுள்ள பெருவாரியான பக்தர்களின் மதிப்பு, மரியாதை, பேரன்பு

மற்றும் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரர்களாக விளக்கியுள்ளார்கள். அப்பேற்பட்ட சிறந்த ஞானியின் சிஷ்யர்கள் என்று கூறிக் கொள்வதிலே நாம் மிகவும் பெருமையடைகின்றோம்.

நம் ஸநாதன தர்மத்தைப் பரப்புவதற்காக ஆதிசங்கர பகவத்பாதாளால் ஸ்ரீ சிருங்கேரி சாரதாபீடம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. நம் நாட்டில் ஸநாதன தர்மம் தழைத்தோங்கியிருக்கும் காலம் வரை நாடு செழிப்புற்று விளங்கும். தர்மத்திற்குரிய இடம் இல்லாது போனால், நாடு தழைக்காது. எவ்வளவுதான் விஞ்ஞான ரீதியிலே நாம் முன்னேறினாலும், எவ்வளவுதான் பொருளாதாரத் துறையிலே நாம் சிறந்த விளங்கினாலும், தர்மத்திலே நாம் அவநம்பிக்கை வைத்து, அதை வெறுப்போமானால், நாம் பெரிய அபாயத்தில் சிக்குவதோடு, நமக்கு பெரிய அழிவைத் தேடிக்கொள்வதாகவும் அமையும். நம் நாட்டிலே, “நாம் விஞ்ஞான, பொருளாதார ரீதியில் முன்னேறிச் செல்லும்போது நம் வாழ்க்கையில் தர்மத்திற்கு என்ன இடம் இருக்கப் போகிறது?” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். தர்மத்தின் இயல்பையும் தர்மத்தின் சிறப்பையும் தர்மத்திற்கு உறைவிடமான வேதத்தின் தன்மையையும் அறியாத காரணத்தால் இம்மாதிரி கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. நம் இந்தியக் கலாச்சாரத்தைப் பற்றிய நம் அறியாமையை புலப்படுத்துவதாக இக்கேள்விகள் அமைந்து உள்ளன. தாம் நினைப்பதுதான் சரியென்று எண்ணும் புத்தி பேதலித்த மனிதர்கள்தான் இத்தகைய கேள்விக்கணைகளைத் தொடுக்கிறார்கள். (தொடரும்....)

(ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ மஹா ஸன்னிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்)

துர்க்கா ஸுக்தம்

(தைத்திரீய ஆரண்யகம், 4.10.2)

விளக்கம் மட்டும் இங்கு பார்க்கப்படும்

வாழ்க்கையில் வரும் இடர்பாடுகள் இந்த துர்க்கா ஸுக்தத்தை ஒதுவதால் விலகும் என்று திடமாக நம்பப்படுகிறது. ரிக்வேதத்தில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்ற இந்தத் துதிகளுள் பலவும் அக்னி தேவனைப் போற்றிப் பிரார்த்திப்பவையாக அமைந்துள்ளன. தைத்திரீய ஆரண்யகத்தில் இவை ஒருங்கிணைக்கப் பட்டு துர்க்கை ஸுக்தம் என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. அக்னிதேவனே ! ஸோமத்தைப் பிழிந்து ரஸத்தை உனக்குப் படைக்கிறோம். வாழ்க்கையில் வரும் தடைகளை அக்னிதேவன் எரிக்கட்டும். படகின்மூலம் கடலைக் கடந்துவிடுவது போல எங்களை எல்லா துன்பங்களிலிருந்தும் தவறுகளிலிருந்தும் அக்னிதேவன் எங்களை காக்கட்டும்.

2. தீ வண்ணம் கொண்டவளும், தவத்தினால் ஒளிர்வளும், இறைவனுக்கு உரியவளும், செயல்கள் மற்றும் அந்த செயல்களின் பலன்களில் ஆற்றலாக உறைபவளுமான அந்த துர்க்கா தேவியை நான் சரணடைகிறேன். துன்பக் கடலிலிருந்து எங்களைக் கரைசேர்ப்பவளே! எங்களை காப்பாயாக. உனக்கு நமஸ்காரம்.!

3. அக்னி தேவனே ! நீ போற்றுதலுக்கு உரியவன். மகிழ்ச்சியான வழிகளின்மூலம் எங்களை எல்லா துன்பங்களுக்கும் அப்பால் எடுத்துச் செல்வாயாக. எங்கள் ஊரும், நாடும், உலகும் வளம் கொழிக்கட்டும்.எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருபவனாக நீ இருகின்றாய்.

4. அக்னிதேவனே! எல்லா துன்பங்களையும் அழிப்பவனே! கடலில் தத்தளிப்பவனைப் படகின்மூலம் காப்பாற்றுவது போல், எங்களை துன்பங்களிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றாய். எங்கள் உடம்புகளைக் காப்பவனே ! “எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கட்டும்” என்று மனத்தால் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கின்ற அத்ரி முனிவரைப் போல் எங்கள் நன்மையை மனத்தில் கொள்வாய்!

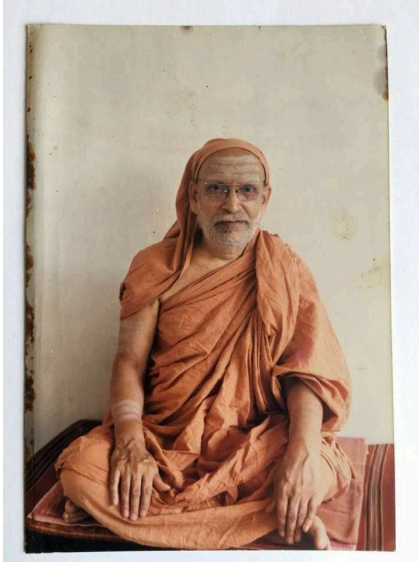
5. எதிரிப் படைகளைத் தாக்குபவனும், அவற்றை அழிப்பவனும், உக்கிரமானவனுமான அக்னி தேவனே! சபையின் மிக உயர்ந்த இடத்திலிருந்து இங்கே எழுந்தருளுமாறு அழைக்கிறோம் நாங்கள். அந்த அக்னி தேவன் எங்களை எல்லா துன்பங்களுக்கும், அழியக் கூடியவற்றிற்கும், தவறுகளுக்கும், அப்பால் எடுத்துச் செல்லட்டும்; அவன் எங்களை காக்கட்டும். (தொடரும்....)

என்றும் புதியவர் ஐகத்தகுரு சங்கராசார்யார் ஸ்ரீமத் அபிநவ வித்யா தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள்

முன்னுரை

இனி, “சிருங்கேரி சாரதா பீடாதிபதி” என்ற கண்ணோட்டத்துடன் ஆசார்யானைப் பார்த்தால் அவருடைய ஆளுமையில் மேலும் சில பரிமாணங்கள் தெரிகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானது ஆசார்யாளுடைய நிர்வாகத் திறன். 1954ம் ஆண்டு ஆசார்யாள் பீடாதிபத்தியத்தை

ஏற்றுக்கொண்ட போது மடத்தின் நிர்வாகம் அரசாங்கத்தின் வசம் இருந்தது. ஒரு ஹிந்து சமய நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தை (அதிலும் வைதிக தர்மத்தை முன்னிறுத்தும் நிறுவனம்) அரசிடமிருந்து மீட்டது ஒன்றை மட்டுமே ஆசார்யாளுடைய நிர்வாகத் திறனுக்குச் சான்றாகக் கூறுதல் போதுமானது. இன்றைக்கு சிருங்கேரி சாரதா பீடம் இந்தியாவிலுள்ள சமயம் சார்ந்த நிறுவனங்களில் தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகிறது என்றால், அதற்கான அடிப்படை ஆசார்யாளின் முப்பத்தைந்து வருட நிர்வாகத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

மேலும், இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான காலகட்டத்தில் (நாடு தன்னாட்சி பெற்று ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள்) ஆசார்யாள் பீடாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்றார். நவீனமயமாகும் நாட்டிற்கேற்ப சாரதா பீடத்தையும் பல வழிகளில் நவீனமயம் ஆக்கினார். அறிவியல், தொழில்நுட்பம், மேலாணியல் (நிர்வாக இயல்), வேளாணியல் ஆகிய துறைகளை முறைப்படிப் பயிலாவிட்டாலும் தமது அறிவுத் திறனாலும், அவ்வந்தத் துறையில் வல்லவர்களுடன் பேசியும், புத்தகங்கள் படித்தும் அவருடைய அறிவுப் பரப்பை நீடித்தார். தமது யாத்திரைகளின் போது அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள புதியன பற்றிக் கேள்விகள் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டும், பின்னர் அவற்றை சிருங்கேரியில் உள்ள சூழ்நிலைக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்ததையும் ஆசார்யாளின் வரலாற்றிலிருந்து அறிகிறோம். இவையாவும் ஆசார்யாளின் ஆளுமையில் பல நவீன பரிமாணங்களைச் சேர்த்தன. இதனால் பலர், பழம் பெருமை வாய்ந்த பீடத்தின் தலைமையை இந்திய வரலாற்றின் முக்கியமானதொரு காலக்கட்டத்தில் ஏற்று, இக்காலத்திற்கேற்ப வழி நடத்திய சிறந்த பீடாதிபதியாக ஆசார்யானைக் காண்கிறனர்.

இனி, ஆசார்யாளின் பன்முகத் தன்மை கூடிய ஆளுமையை விவரிப்பது எப்படி என்று யோசித்தால் இரண்டு வழிகள் கூறலாம். முதலாவது, நாம் மேலே கூறியவாறு ஆசார்யானை ஒரு சிறந்த துறவியாக, யோகியாக, ஜீவன்முக்தராக, பீடாதிபதியாக, இப்படி வரிசைக்கிரமாக விவரிக்கலாம். பொதுவாக இந்த உத்தி காலவரிசைப் படுத்தப்பட்ட விவரிப்பாக அமையும்; அல்லது மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் ஆசார்யானைப் பற்றி இயற்றிய நாமாவளியைப் போல் ஆசார்யாளின் ஆளுமையின் வெவ்வேறு கூறுகளை ஒவ்வொன்றாகக் கூறலாம். இரண்டாவது வழி, ஆசார்யாளின் ஆளுமையில் வெளிப்படும் பண்புக் கூறுகளை விவரித்து அதன் வாயிலாக அவருடைய ஆளுமையைப் பற்றிப் பேசுவது. பண்புக் கூறுகளுக்கும் ஆளுமைக் கூறுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி உளவியலில் இரண்டு வேறுபட்ட கோட்பாடுகள் உள்ளன; ஒன்று, ஆளுமைக் கூறுகளுக்கும் பண்புக் கூறுகளுக்கும் காரண காரிய தொடர்பு உள்ளது என்ற கோட்பாடு. இரண்டு, காரண காரிய தொடர்பு அவசியம் இல்லை; பண்புக் கூறுகள் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் போன்றவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டு ஆளுமைக் கூறுகளாக வெளிப்படுவன; எனவே பண்புக் கூறுகளை ஆளுமைக் கூறுகளின் விவரிப்பாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற கோட்பாடு. இந்நூலில் நாம் இந்த இரண்டாவது கருத்தை உத்தியாகப் பயன்படுத்துவோம். ஆசார்யாளிடம் அமைந்திருந்த பண்புகளுள் எவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றும் அப்பண்புகள் அவரது ஆளுமையில் வெளிப்பட்ட விதத்தை எவ்வாறு விவரிப்பது என்பதை இனி கூறுவோம்.

ஆசார்யானைப் பற்றி மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள் எழுதிய நாமாவளி பற்றிச் சொன்னோம். ஆசார்யாளின் மீது மஹாஸந்நிதானம் ஒரு தியான ஸ்லோகத்தையும் எழுதியிருக்கிறார். அந்த சுலோகம் பின்வருமாறு :

विवेकिनं महाप्रज्ञं धैर्यौदार्यक्षमानिधिम् ।

सदाऽभिनवपूर्वं तं विद्यातीर्थगुरुं भजे ॥

விவேகினம்' மஹாப்ரஜ்ஞம்' தை'ர்யெளதா'ர்யக்ஷமானிதி'ம் |

ஸதா³(அ)பி⁴னவபூர்வம்' தம்' வித்³யாதீர்த²கு³ரும்' ப⁴ஜே ||

(விவேகமுள்ளவரும், பேரறிவு உடையவரும், தைர்யம், ஔதார்யம், பொறுமை ஆகிய குணங்களின் நிதியாக இருக்கும் அபிநவ வித்யாதீர்த்த குருவை எப்பொழுதும் வழிபடுகிறேன்.)

2017 ம் ஆண்டில் நடந்த ஆசார்யாளின் நூறாவது ஜயந்தி விழா நிகழ்ச்சி ஒன்றில் மஹாஸந்நிதானம் இந்த சுலோகத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார்: “.....ஆசார்யானைப் பற்றி, அவருடைய குணாதிசயங்கள், அவருடைய ஸ்வபாவம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத் தான் இந்த ஒரு வரி அமைந்திருக்கிறது : विवेकिनं महाप्रज्ञं धैर्यौदार्यक्षमानिधिम् ।, இந்தப் பாதி ஸ்லோகத்திலேயே அவருடைய எல்லா குணங்களும் அடங்கிவிடும்... ஆசார்யாள் ஸித்தியடைந்த பிறகு இந்த சுலோகம் எனக்கு அவருடைய பிரேரணையாக (அதாவது, ஆசார்யாளின் உந்துதலால்) வந்தது...”

(தொடரும் ...) மிக்க நன்றி : Centre for Brahavidya

நீதி மஞ்ஜரீ ஸ்ரீ ஞானானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் இயற்றியது.

அத்தியாயம் 1 நல் வாழ்க்கை

Jagadguru Sri Abhinava Vidyaatirtha Mahaswamikal and Jagadguru Sri Bharati Tirtha Mahaswamikal with Sri Janananda Bharati (paramacharya name : Sri Krishna Swami Aggar) who was an ardent follower of Sriyogi Matti. He wrote many articles, experiences and life history of Jagadguru Sri Chandrashekhar Bharati Mahaswamikal, without which we would not have known much of this great Jnanmulla.

உலகத்தில் வியாதியினாலோ வறுமையினாலோ துக்கப்படுகிறவர்களைக் கண்டால் நமக்கு அறுவெறுப்பும் அவர்களிடம் போகாமல் விலகிப் போக வேண்டும்மென்ற எண்ணமுமே ஸாமான்யமாய் ஏற்படுகிறது. ஆனால், அவர்களிடத்திலும் கொஞ்சம் மைதரீ ஏற்பட்டுவிட்டால் அவ்வித பாவனைகள் குறையும், அத்துடன் அவர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்து நம்மால் கூடிய மட்டும் அந்த துக்கத்தை நிவிருத்தித்துக்

கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் மேலிட்டுவிட்டால் , நாமாகவே அறுவெறுப்பை விட்டு அவர்கள் சமீபத்தில் போய் அவர்களுக்கு உதவி செய்யத் தலைப்படுவோம். எல்லோருக்கும் அவ்விதம் உதவி செய்வதற்கு வேண்டிய ஸௌகர்யமும் சக்தியும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால், உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் மாத்திரம் ஏற்படுவதற்கு எவ்வித ஸௌகர்யமும் சக்தியும் தேவையில்லை. இவ்வெண்ணம் ஸௌகர்யமில்லாதவர்களுக்கும் சக்தியில்லாதவர்களுக்கும் கூட ஏற்படக்கூடியதே. இவ்வெண்ணத்தையே கருணை என்கிறார்கள். அதற்கு லக்ஷணம் சொல்லும்போது 'பரதுக்க ப்ரஹாண இச்சை' அதாவது, 'பிறர் துக்கத்தைப் போக்கடிக்க விருப்பம்' என்கிறார்கள். தூக்கிகளைப் பார்ப்பதினால் தனக்கு ஏற்படும் துக்கத்தை நிவிர்த்தி செய்துகொள்வதற்காக மாத்திரம் அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்களுக்கு வாஸ்தவத்தில் கருணை அவர்களிடத்தில் இல்லை; தன்னிடத்திலேதான் கருணை வைத்திருக்கிறார்கள். இது சிலாக்கியமானதில்லை. தூக்கிகளைத் தேடிப்போய் அவர்களுடைய துக்கத்தை நிவிர்த்தி செய்ய நினைப்பதே உத்தமம். அவர்கள் நம்மைத் தேடி வந்து அவர்கள் துக்கப்படுவதைப் பார்த்து நமக்கு ஏற்படும் துக்கத்தை நிவிருத்தி செய்வதற்காக அவர்களுக்கு உதவி செய்தால் அது 'பிற துக்கத்தைப் போக்கடிக்க விருப்பம்' என்ற லக்ஷணத்திற்குள் அமையாது. அவர்களைப் பார்த்து நமக்கு துக்கம் ஏற்படக் கூடாதென்ற தாத்தபர்யமில்லை. வாஸ்தவமாக கருணாமூர்த்திகளுக்கு மற்றவர் துக்கத்தைக் கண்டால் துக்கம் ஏற்படத்தான் ஏற்படும்.

(தொடரும் ...) மிக்க நன்றி : ஸ்ரீ ஞானானந்த பாரதீ க்ரந்த ப்ரகாசன ஸமிதி

श्री शारदादशकम्

ஸ்ரீ ஸாரதா³த³ஸகம்

(ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த சிவாபிநவ ந்ருஸிம்ஹபாரதீ மஹாஸ்வாமிகள் இயற்றியது)

करवाणि वाणि किंवा जगति प्रचयाय धर्ममार्गस्य ।

कथयाशु तत्करोम्यहमहर्निशं तत्र मा कृथा विशयम् ||1||

கரவாணி வாணி கிம்'வா ஜக³தி ப்ரசயாய த⁴ர்மமார்க³ஸ்ய ।

கத²யாஸு தக்கரோம்யஹமஹர்நிஸம்' தத்ர மா க்ரு'தா² விஸயம் ||1||

வாணி ! உலகில் அறவழி மேம்பட என்ன செய்யட்டும் ? நீ தெரிவிப்பாய் ! நான் அதனை இரவு பகலாகச் செய்கிறேன். அது பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டாம்

गणनां विधाय मत्कृतपापानां किं धृताक्षमालिकया ।

तान्ताऽद्याप्यसमाप्तेर्निश्चलतां पाणिपङ्कजे धत्से ||2||

க³ணனாம்' விதா⁴ய மத்க்ரு'தபாபானாம்' கிம்' த்⁴ரு'தாக்க³மாலிகயா .

தாந்தா(அ)த்³யாப்யஸமாப்தேர்நிஸ்சலதாம்' பாணிபங்கஜே த⁴த்ஸே ..2..

நான் செய்த பாபங்களை கையில் ஏந்திய அக்ஷமாலையால் எண்ணத் தொடங்கி, அது முடிவுறாததால் களைத்தவளாக, தாமரை போன்ற கையை அசையாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயா ?

विविधाशया मदीयं निकटं दूराज्जनाः समायान्ति ।

तेषां तस्याः कथमिव पूरणमहमम्ब सत्वरं कुर्याम् ||3||

விவிதா⁴ஸயா மதீ³யம்' நிகடம்' தூ³ராஜ்ஜனா: ஸமாயாந்தி ।

தேஷாம்' தஸ்யா: கத²மிவ பூரணமஹமம்ப்³ ஸத்வரம்' குர்யாம் ||3||

தாயே ! பல்வேறு எதிர் பார்ப்புகளுடன் தூரத்திலிருந்து மக்கள் என் அருகில் வருகின்றனர். அவர்களது அந்த எதிர் பார்ப்பை எவ்வகையில் விரைவுடன் நிறைவுறச் செய்வேன் ?

गतिजितमरालगर्वा मतिदानधुरन्धरां प्रणम्येभ्यः ।

यतिनाथसेवितपदामतिभक्त्या नौमि शारदां सदयाम् ||4||

க³திஜிதமராலக³ர்வாம்' மதிதா³னது⁴ர்ந்த⁴ராம்' ப்ரணம்ரேப்⁴ய: ।

யதிநாத³ஸேவிதபதா³மதிப⁴க்த்யா நௌமி ஸாரதா³ம்' ஸத³யாம் ||4||

சாரதா தேவி பரிவுள்ளவள். நடையழகால் அன்னப் பேடின செருக்கை வென்றவள். வணங்குபவருக்கு அறிவை அளிக்க முன் நிற்பவள். யதீசுவரரான குருவால் வழிபடப் பெற்றவள். அவளை மிகவும் பக்தியுடன் துதிக்கிறேன்.

जगदम्बां नगतनुजाधवसहजां जातरूपतनुवल्लीम् ।

शिलेन्दीवरनयनां बालेन्दुकचां नमामि विधिजायाम् ||5||

ஜக³த³ம்பா³ம்' நக³தனுஜாத⁴வஸஹஜாம்' ஜாதரூபதனுவல்லிம் ।

நீலேந்தீ³வரநயனாம்' பா³லேந்து³கசாம்' நமாமி விதி⁴ஜாயாம் ||5||

அவள் ப்ரம்மாவின பத்னி, உலகின் தாய், மலை மகளின் கணவருடன் கூடப் பிறந்தவள். தங்கம் போன்ற வண்ணம் கொண்ட கொடி போன்று மெலிந்த மேனியுள்ளவள். நீல அல்லி போன்ற கண்களுள்ளவள். இளஞ் சந்த்ரனைக் கேசத்தில் கொண்டவள். அவளை வணங்குகிறேன்.

भारो भारति न स्याद्वसुधायास्तद्वदम्ब कुरु शीघ्रम् ।

नास्तिकतानास्तिकताकरणात्कारुण्यदग्धवाराशे ॥6॥

பா⁴ரோ பா⁴ரதி ந ஸ்யாத்³வஸுதா⁴யாஸ்தத்³வத³ம்³ குரு ஸீக்⁴ரம் |

நாஸ்திகதானாஸ்திகதா³கரணாத்³காருண்யத³க்³த⁴வாரா⁴ஸே ||6||

கருணையின் பாற்கடலே! தாயே! பாரதி! நாஸ்திகத் தன்மையை நாஸ்திகமல்லாததாக ஆக்குவதால், பூமியின் பாரம் குறையுமானதால் உடன் அவ்வாறு செய்வாய்.

निकटे वसन्तमनिशं पक्षिणमपि पालयामि करतोऽहम् ।

किमु भक्तियुक्तलोकानिति बोधार्थं करे शुक्ं धत्से ॥7॥

நிகடே வஸந்தமநிஸம்³ பக்ஷிணமபி பாலயாமி கரதோ(அ)ஹம் |

கிமு ப⁴க்தியுத்தலோகானிதி போ⁴தா⁴ர்த⁴ம்³ கரே ஸுகம்³ த⁴த்ஸே ||7||

என் அருகில் எப்போதும் உள்ள பறவையைக் கூட நான் கையால் காப்பாற்றுகிறேன் என பக்திகொண்ட மக்களிடம் தெரிவிக்க கையில் கிளியை வைத்துக் கொண்டுள்ளாயோ !

शृङ्गाद्रिस्थितजनतां नैकै रोगैरुपद्रुतां वाणि ।

विनिवार्य सकलरोगान्यालय करुणाद्रदृष्टिपातेन ॥8॥

ஸ்ரங்கு³ங்கா³த்³ரிஸ்தி³தஜனதாம்³ நைகை ரோகை³ருபத்³ருதாம்³ வாணி |

விநிவார்ய ஸகலரோகா³ன்பாலய கருணார்த்³ரத்³ரு³ஷ்டிபாதேன ||8||

வாணி! சிருங்ககிரியில் வசிக்கிற மக்கள் நோய்களால் துன்புறுத்தப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தி, கருணையால் கசிந்த கண் பார்வையால் நோய்கள் அனைத்திலிருந்தும் காப்பாற்றுவாய்.

मद्विरहादतिभीतात्मदेकशरणानतीव दुःखार्तान् ।

मयि यदि करुणा तव भो पालय शृङ्गाद्रिवासिनो लोकान् ॥9॥

மத்³விரஹாதி³பீ³தான்மதே³கஸரணானதீவ து³:கா²ர்தான் |

மயி யதி³ கருணா தவ போ⁴ பாலய ஸ்ரு³ங்கா³த்³ரிவாஸினோ லோகான் ||9||

தேவி! சிருங்ககிரியில் வசிக்கிற மக்கள், என் பிரிவைக் கண்டு மிகவும் பயந்துள்ளனர். அவர்கள் என்னையே புகலிடமாகக் கொண்டவர்கள். துக்கத்தால் வாடியுள்ளனர். என்னிடம் உனக்குப் பரிவிருக்குமானால் அவர்களைக் காப்பாய்.

सदनमहेतुकृपाया रदनविनिर्धूतकुन्दगर्वालिम् ।

मदनरिपुसहोत्थां सरसिजभवभामिनीं हृदा कलये ॥10॥

ஸத³னமஹேதுக்ரு³பாயா ரத³னவிநிர்³தா³தகுந்த³க்³ர்வாலிம் |

மத³னரிபுஸஹோத்தா²ம்³ ஸரஸிஜப⁴வபா⁴மினீம்³ ஹ்ரு³தா³ கலயே ||10||

எதிர்பார்ப்பு ஏதுமற்ற கருணை கொண்டவள். பற்களின் அழகால் முல்லையின் செருக்குகளை வென்றவன். மன்மதனின் எதிரியுடன் கூடப் பிறந்தவள். ப்ருஹ்மாவின இனியவள். அவளை உள்ளத்தால் காண்கிறேன்.

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயண மாஹாத்ம்யம்

(வால்மீகி ராமாயணத்தின் சிறப்பு)

(ஸ்ரீ ஸ்கந்தபுராணம் உத்தரகண்டத்தில் நாரதர்-ஸனத்குமாரரிடையே நடந்த உரையாடல்)

அத்தியாயம் 2

நாரத - ஸனத்குமாரர் உரையாடல்; சோமதத்தன் சாபம் நீங்குதல்.

சுதாஸன் என்ற அந்தணன், கௌதமருடைய சாபத்தால் அரக்கர் உருவை அடைந்திருந்தான். ஆனால், இராமாயணத்தைக் கேட்டதன் பயனாக, அவன் அந்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்தான்.

ஸனத்குமாரர் கேட்டகிறார்: எல்லா தருமங்களின் பலங்களையும் அளிக்கவல்ல புனிதமான ராமாயணம் எவரால் கூறப்பட்டது? முனிவர்களில் சிறந்த ஓ நாரதரே! ஸௌதாஸனுக்கு கௌதம சாபம் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? ராமாயண மகிமையால், அவன் எவ்வாறு சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றான்? தாங்கள் அந்த வரலாற்றையும் முழுமையாகக் சொன்னால், நாங்கள் பெரும்பேறு பெற்றவர்களாவோம். சொல்பவர், கேட்பவர்களின் பாவங்களைப் போக்கும் இந்தக் கதையை விளக்கிக் கூறியருள வேண்டும்.

நாரத மஹரிஷி பதில் கூறுகிறார்: வேதவித்தகரே! வால்மீகியின் முகத்திலிருந்து தோன்றிய ராமாயணத்தைக் கேட்பீராக. அமுதமயமான ராமாயணக் கதை, 'ஒன்பது நாள் கேட்பது' என்ற முறையில் கேட்கப்பட வேண்டும்.

கிருதயுகத்தில், தருமம்-கர்மம் பற்றி முழுமையாக அறிந்திருந்த ஸோமதத்தன் என்ற பெயர் பெற்றவன், தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் ஊக்கமுடையவனாக இருந்தான். ஸௌதாஸன் என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்ட அந்த அந்தணன், மனோகரமான கங்கை நதிக்கரையில், பரப்பிரும்மத்தைக் கண்டறிந்த மாமுனிவரான கௌதமரிடமிருந்து, எல்லா அறங்களைப் பற்றியும் கேட்டறிந்தான். புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றையும் கௌதமர் இவனுக்குக் கற்பித்தார். அவரால் சொல்லப்பட்ட ஸகல தருமங்களையும் ஸௌதாஸன் கேட்டறிந்தான்.

ஒரு நாள், ஸௌதாஸன் பரமேஸ்வரனுடைய ஆராதனையில் ஈடுபட்டிருந்த போது, அவனருகில் வந்த குரு கௌதமரைக் கண்டும், எழுந்து மரியாதையுடன் வரவேற்காமலிருந்தான். கௌதமர், ஆன்ம ஒளியின்

கருவூலம் என்று அனைவரும் அறிவார்கள். பரம சாந்த குணமுடைத்தவர். பேரறிவாளன். தன்னுடைய சீடனான ஸௌதாஸன், அறநூல்களில் விதிக்கப்பட்ட ஈஸ்வர ஆராதனம் என்ற கர்மாவைச் செய்வது கண்டு மிகவும் உள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

ஆனால், ஜகத்குருவும் தேவதேவருமான எந்தப் பரமேஸ்வரனை அவன் ஆராதித்துக் கொண்டிருந்தானோ, அந்த ஈஸ்வரன், குருவுக்கு அவமரியாதை என்ற பாவத்தின் பயனாக, அரக்கக் குலத்தை அடையும்படி ஸௌதாஸனுக்கு சாபம் கொடுத்தார். அதைக் கேட்டதும் நடுங்கிப் போன காலத்திற்கேற்ற உபாயத்தை மேற்கொள்ளும் திறன் படைத்த ஸௌதாஸன், இரு கைகளையும் கூப்பிக் கொண்டு இவ்வாறு பிரார்த்தித்தான்.

ஸௌதாஸனின் விண்ணப்பம் : பகவானே! எல்லா அறங்களையும் அறிந்தவரே! எல்லாவற்றையும் காண்பவரே! தேவர்களுக்குத் தலைவர் போன்றவரே! என்னால் செய்யப்பட்ட அனைத்துக் குற்றங்களையும் மன்னித்தருள வேண்டும்.

கௌதமரின் கூற்று: கார்த்திகை மாத சக்லபக்ஷம் பிரதமை முதல் நவமி வரை ஒன்பது நாட்கள் இராமாயண கதாம்ருதம் பயபக்தியுடன் நீ பருகவேண்டும். அப்படி கேட்பாயேயானால், இந்த சாபத்தின் விளைவு நீண்ட காலம் உனக்கு இருக்காது; பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் மட்டும் இருக்கும்.

ஸௌதாஸன் கேட்டகிறான்: முதிர்ந்த ஞானம் கொண்டவரே! இராமாயணம் யாரால் கூறப்பட்டது ? யாருடைய வரலாற்றை இராமாயணத்தில் அடங்கியிருக்கிறது? இவையெல்லாவற்றையும் நீங்கள் எனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறியருள வேண்டும். இவ்வாறு கூறிவிட்டு, மனதுக்குள் மகிழ்ச்சி கொண்ட அந்த ஸௌதாஸன், ஆசார்யரின் திருவடிகளை வணங்கினான்.

கௌதமர் கூறுகிறார் : ஓ ஸௌதாஸனாரே! இராமாயண காவியம் வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. ராமாவதாரம் செய்து, ராவணன் முதலான அரக்கர்களைக் கொன்றொழித்து தேவர்கள் நலனைப் பாதுகாத்த அந்த வரலாற்றைக் கேள். கார்த்திகை மாத சக்லபக்ஷப் பிரதமையிலிருந்து நவமி வரை ஒன்பது நாட்கள், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கும் ராமாயணம் கேட்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு கூறிவிட்டு, முற்றிலும் நிறைவேறிய ஆசைகளையுடைய கௌதமர் தன் ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றார்.

(தொடரும் .....)

ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ பாரதீ தீர்த்த மஹாஸ்வாமிகள், ஜகத்குரு சங்கராசார்யர் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸந்நிதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ விதுசேகர பாரதீ மஹாஸ்வாமிகள் அவர்களின் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறோம்